

Η πάλη με τη ζωή και τον θάνατο

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η Φώφη Γεννηματά με τον πατέρα της, Γιώργο, και τα αγαπημένα της παιδιά. Δίπλα, η μητέρα της, Κάκια Βέργου, που και αυτή «έφυγε» πρόωρα

η αποδημία αυτής της γυναίκας πίκρανε τους Έλληνες σχεδόν όσο τους πίκρανε η αποδημία του Μίκη Θεοδωράκη πριν από μόλις ένα μήνα. Αυτό τα λέει όλα...

Ημουν στη Μητρόπολη. Λαός και κλήρος ενωμένος. Στρατιωτικά αγήματα. Μέσα στην περιβλεπτή εκκλησία, τρία παιδιά έκλεψαν την παράσταση. Και δύο Πρόεδροι: η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου και ο Πρόεδρος της Βουλής, Κώστας Τασούλας. Ο λόγος του ήταν ζυγισμένος, με την ακρίβεια χρυσικού. Δίκαιος και σωστός. Καθόμουν πίσω από ένα στασίδι και δεν άκουσα ούτε έναν ψίθυρο. Αυτό που ακουγόταν ήταν ψίθυροι και αναφιλητά απ’ έξω. Το φέρετρο ήταν σκεπασμένο με τρεις σημαίες, της Ελλάδας, του ΠΑΣΟΚ και του ΚΙΝΑΛ.

Η έξοδος της Φώφης ήταν ηρωική. Χωρίς έλεος για την ίδια. Εγινε την ώρα που διάφοροι φαρισαίοι και υποκριτές μόλυναν την ύστατη μάχη της. Μερικοί από τους «μνηστήρες» και κυρίως ο «κληρονόμος» φτάνουν μέχρι το προσκεφάλι της, για λόγους που δεν θέλω να περιγράψω.

Η Φώφη τα ανέτρεψε όλα. Τα άφησε όλα σε δεύτερη μοίρα. Ετσι η ζωή... με ένα τίποτα, να κερδίζει τα πάντα! Και είναι το παν, να φεύγεις, μέσα σε ανεκτίμητα «εύγε» χιλιάδων ανώνυμων ανθρώπων, δηλαδή του λαού. Η γνώμη του λαού μέτρησε πάνω απ’ όλα. Η φωνή του λαού είναι οργή. Το επίγραμμα απλό: «Φώφη Γεννηματά: ΑΞΙΑ!».

Ολοι, λίγο-πολύ, συμπορευτήκαμε μαζί της. Από το 2002 που εξελέγη βουλευτής, αργότερα υπερνομάρχης, αργότερα υφυπουργός Παιδείας, υφυπουργός Εξωτερικών και τέλος, πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής. Τίποτε από αυτά δεν θα μείνει. Αν με ρωτήσουν να συνοψίσω με δυο λόγια τι ακριβώς ζητούσε και τι πέτυχε η Φώφη Γεννηματά στη ζωή της, θα έκλεβα τους στίχους του Οδυσσέα Ελύτη, απ’ το ποίημά του «Παντέρμη», που το τραγούδησε εξαίσια η Μαρία Φαραντούρη:

«Παντέρμη, τι ζητάς εδώ;
Ζητάω εκείνο που ζητώ.
Ζητάω την ίδια εμένανε».

■ **ΟΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΕΣ** πραγματώσεις της Φώφης Γεννηματά στην πολιτική δεν είναι λίγες. Ακόμα και ο Πρόεδρος της Βουλής επεσήμανε με ακρίβεια μερικές από αυτές στον αποχαιρετιστήριο λόγο του.

- Για μένα:
- 1 Ενωσε το ΠΑΣΟΚ, που ήταν πολυδιασπασμένο.
 - 2 Αύξησε τα ποσοστά του, σε βαθμό τέτοιο, που να αποτελεί μια -έστω μικρή- οντότητα. Αλλά ένα βήμα, για να μπορεί να κάνει, κάτω από τις περιστάσεις, το άλμα!
 - 3 Πέρασε μέσα από τις συμπληγάδες της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ με ασφαλή τρόπο. Δίχως να νερώσει ποτέ το κρασί της και δίχως να αλλοιώσει τον λόγο της.
 - 4 Ενοποίησε το ΚΙΔΗΣΟ, το Ποτάμι και την Κίνηση Πολιτών, σε ένα σχετικά συμπαγές νέο σχήμα, το ΚΙΝΑΛ, παρά τις φυγόκεντρες δυνάμεις που αναπτύχθηκαν.
 - 5 Πορεύτηκε με ταυτότητα, λόγο και στρατηγική για τον χώρο αυτόν. Αυτόνομη πορεία. Χώρος ρυθμιστής.
 - 6 Απενοχοποίησε σε μεγάλο βαθμό τα παλιά σύνδρομα και πράγματα που στοιχείωναν το τρισένδοξο ΠΑΣΟΚ, χωρίς ποτέ η ίδια να μεμφθεί τον χώρο, στον οποίο γεννήθηκε. Το 2002, ο πολυμήχανος Κώστας Λαλιώτης την πλησίασε και της ζήτησε να γίνει υπερνο-

ρακτήρα της. Να παίρνει ρηξικέλευθες αποφάσεις, να αναλαμβάνει την ευθύνη και τα ρίσκα, όταν χρειάζεται. Στη Βουλή, όπου κι εγώ μαζί της συμπορεύτηκα πολλά χρόνια, ήταν αξιοπρεπής. Ακόμα και σε κάποια στιγμή, που προσεβλήθη βάνουσα από έναν αρχηγό, του απάντησε: «Ξεπερνά εύκολα το γεγονός ότι με προσβάλατε ως γυναίκα. Και μένω στο ότι, με αυτό που είπατε, προσβάλατε τον ελληνικό λαό».

Ο Πρόεδρος της Βουλής, με αδρό τρόπο, τόνισε τον πολιτικό πολιτισμό της. Τον βαθύ, ενωτικό της λόγο. Όλα αυτά είναι αλήθεια. Όπως είναι αλήθεια ότι έφερε σε πέρας και το δύσκολο έργο του εκπροσώπου Τύπου του κόμματος, που της ανέθεσε ο Ευάγγελος Βενιζέλος. Στο υπουργείο Αμυνας, δεν επέτρεψε στην τρόικα να «βάλει χέρι» στα συστήματα της αμυντικής βιομηχανίας, που είχαν σχέση με την Ελλάδα. Το σπουδαιότερο απ’ όλα: Την ώρα που, ο ένας μετά τον άλλον, όλοι οι «μικροί θεοί» έφευγαν, αυτή δεν εγκατέλειψε ποτέ τη μάχη. Η Φώφη Γεννηματά δεν ήταν ρίσκασπις.

Προσωπικά, κρατάω μια πικρία για το γεγονός ότι επί των ημερών της -και όχι ίσως από δική της πρωτοβουλία- εδιώχθη από το ΠΑΣΟΚ, με ανάρμοστο τρόπο, ο Ευάγγελος Βενιζέλος. Αλλά, τι υπέροχο, ο ίδιος όχι μό-

Τα μεγάλα επιτεύγματα μιας έντιμης πολιτικής διαδρομής

Η πολυκύμαντη πορεία της από την Υπερνομαρχία Αθηνών, τα κομματικά και κυβερνητικά πόστα και η σφραγίδα της στο Κίνημα Αλλαγής

μάρχης. «Θέλω δέκα λεπτά», του απάντησε. «Έχεις ένα», είπε αυτός. «Ωραία, αναλαμβάνω το ρίσκο» απάντησε η Φώφη!

Η Υπερνομαρχία τότε δεν ήταν μικρή υπόθεση. Η Νέα Δημοκρατία εμφανιζόταν πανίσχυρη στον ελλαδικό χώρο. Και, πράγματι, απεδείχθη αυτό. Αλλά η Υπερνομαρχία ήταν όσο 16 νομοί! Και έφερε σε κάποια ισορροπία τα πράγματα.

Ο μικρός αυτός διάλογος δείχνει τον χα-

νον έστειλε, ευθύς αμέσως μετά την αναγγελία της ασθένειάς της, μήνυμα συμπαράστασης, αλλά και στη Μητρόπολη στάθηκε απέναντι από το φέρετρο, μαζί με όλους αυτούς, εκεί που έπρεπε να είναι.

Τέλος, να σημειώσω κάτι που δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο. Για τη Φώφη Γεννηματά, δεν έχει ακουστεί ούτε ένα σκάνδαλο. Ούτε υποψία σκανδάλου.

Και μόνο αυτό τα λέει όλα!

